

stvarnost da bi je tek tako mogli prepustiti u ovlast nečijim nepromišljenim izlijetanjima i zanesenim improvizacijama. Ako nema karizme, neka bude barem opreza, znanja i mudrosti, ali i najvažnijega: povjerenja u Nadnaravno. Evandjelje se ne promiče dekretima i organizacijom, a još manje vikanjem i praznom galamom, nego skromnošću i opetovanom molitvom strpljenja: "Neka dođe Kraljevstvo Tvoje!".

PROGNANIKOV SAN

Ana Tojčić Jušić

Ja prognanik, hodah noćas Kijevom,
Potokom svojim.

I, gle,
kuća za koju rekoše, zgarište je samo,
iz zemlje od kamena izrasla.

Hodam dalje, nije me strah
i vidim,
tri kostele, za koje rekoše da su sasječene,
stoje, onako jake, ponosne i bogate
da se ptice u njihovim krošnjama nastaniti mogu.
I ptice vidjeh
za koje mater je rekla,
da su davno, dvije godine prije rata nestale.

I jedno dijete susretoh,
kaže mi, samo je.
Vidim dijete plače,
i utješit se ne može.